

ยันต์หลักเหรียญหลวงปู่โต

กับ...สุดยอดพุทธคุณแห่ง 'นะโม ตัสสะฯ'

“เหรียญหลวงพ่อด” วัดปรางโมทย์
อ.บางคนที่ จ.สมุทรสงคราม เป็นเหรียญที่
จำลองพระศรีอารียเมตไตรย หรือ หลวงพ่อด
พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่มีอายุกว่า ๑๘๐ ปี
องค์ใหญ่ระดับประเทศ ไว้บนเหรียญเช่นเดียว
กับวัดอื่นๆ

ตามประวัติหลวงพ่อด้อยอดีตเจ้าอาวาส
องค์ที่ ๓ ของวัดปรางโมทย์เป็นผู้สร้างหลวงพ่อด
โดยมีพุทธศาสนิกชนคนไทยเชื้อสายจีนที่อพยพ
มาตั้งถิ่นฐานให้ความเคารพนับถือ ซึ่งมีพุทธ
ลักษณะแตกต่างกับวัดอื่นๆ คือจะไม่มีการ
เกียรตินิยมหรือเศียรองค์หลวงพ่อด ซึ่งเป็น
องค์พระศรีอารียเมตไตรยที่พระพุทธรูปเจ้า
องค์ที่ ๕ ทั้งนี้ทุกๆ ปีในช่วงขึ้น ๑๕ ค่ำและแรม
๑ ค่ำเดือน ๑๑ จะมีงานสักการะองค์หลวงพ่อด
เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้สักการะกราบไหว้
ทุกวันนี้พุทธศาสนิกชนทั่วไปยังคงให้ความ
ศรัทธา มีการขอพร ขอโชคขอลาภ เมื่อสมความ
ปรารถนา ก็จะนำประทักษิณเช่นไหว้ โดยเชื่อว่า
หลวงพ่อดขอขึ้นนัก

สำหรับอักขระยันต์ที่อยู่ด้านซ้ายขวาของ
องค์พระ คือ ยันต์เกาะวันโร ในการเขียนเรียก
สูตรจะบริกรรม ๔ บทที่ว่า “เกาะวันโรศีละ
สมาธิ เกาะวันโรตันดินะมะอุโน เกาะวันโร
นะกัมมัตถานัง เกาะวันโรมุตถานะมามิหัง”
ต้นตำหรับ “ยันต์เกาะวันโร” คือ หลวง
พ่อคง ธมฺมโชโต วัดบางกะพ้อม จ.สมุทรสงคราม
โดยท่านจะลงยันต์บนกระหม่อมให้กับลูกศิษย์
หลวงพ่อดจะภาวนา โดยเริ่มจากการตั้งนะโม
๓ จบก่อน จากนั้นก็จะบริกรรมว่า “ทอวันโร
ศีละสมาธิ ทอวันโรตันดินะมะอุโน ทอวันโร
นะกัมมัตถานัง ทอพุทธ นะมามิหัง”

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการเขียนเส้นล้อมรอบ
หลายชั้น และมีการใช้ยันต์ตัวอื่นๆ มาเขียน
ประกอบด้วย ทำให้มีการเรียกชื่อตามตัวยันต์

“เหรียญหลวงพ่อด” วัดปรางโมทย์

อื่นๆ ที่เป็นยันต์ประกอบ เช่น ยันต์เกาะวัน
พุทธคุณ ยันต์เกาะวันพระนิพพาน ยันต์เกาะวัน
พระรัตนไตร ยันต์เกาะวันระหัง เป็นต้น

ส่วนยันต์ที่อยู่หลังเหรียญ ประกอบด้วย
๑. คาถาพระเจ้า ๕ พระองค์ ที่ว่า “นะ โม พุท
ธะ อะ” เขียนคล้ายกับยันต์พุทธซ้อน แต่เป็น
คนละตัวกัน ภาษายันต์เรียกวิธีการเขียนใน
ลักษณะนี้ว่า “ยันต์ดลกล” เพื่อความสวยงามและ
ศิลปะในการเขียนยันต์ การเขียนยันต์ในลักษณะ
นี้นิยมใช้ เจิมบ้าน ร้านค้า รวมทั้งรถยนต์

นอกจากนี้แล้วในคาถาหัวใจ ๑๐๘ สามารถ
เขียนซ้อนกันให้เกิดความสวยงามได้เช่นกัน
สำหรับคาถาที่พบว่ามีการใช้บ่อยๆ ที่นำมา
เขียนซ้อนแบบนี้ เช่น คาถาหัวใจพระธัม ที่ว่า
“นะ ระ ลี ตี” ซึ่งทอดมาจากคาถาค่ายเพชร

“คาถาค่ายเพชรพระพุทเจ้า”
เป็นพระคาถามีปรากฏอยู่ใน
คาถามงคลร้อยแปด ที่พระ
อรหันต์เจ้าทั้งหลายพิจารณา
เห็นว่า อักษรทั้ง ๕ บทนี้
แต่ละบทล้วนเป็นคำกล่าว
นมัสการทั้งสิ้น จึงได้ประมวล
เข้าไว้เป็นบทเดียวกัน รวมเป็น
บทเดียวว่า “นะโม ตัสสะ
ภะคะวาโต อะระหะโต
สัมมาสัมพุทธัสสะ”

พระพุทเจ้า (พุทธโฆษาจารย์ที่ประพจน์ให้พระ (อุ
อานนท์) เกจิผู้ว่านมากที่สุดในการเจิม

คาถาหัวใจยอดศีล ที่ว่า “พุท ธะ สัง มิ” นม
และ คาถาหัวใจวิบุคลิก ที่ว่า “เม ะ สะ ระ ภู พุ
มุ” เป็นต้น

๒. ด้านล่างของคาถาพระเจ้า ๕ พระองค์
คือ คาถาหัวใจปาติโมกข์ ที่ว่า “เม อะ มะ อุ” หล
“เม อะ มะ อุ” แต่เขียนสลับกัน คือ “เม อุ ักย
มะ อะ” คาถา ย่อมมาจากปาราชิก ๔ ทุก
เม ย่อมมาจาก เมณฺฑน (เสพเมณฺฑน) ศี
อะ ย่อมมาจาก อทินนา (ลักทรัพย์) ใน
มะ ย่อมมาจาก มนุสสะวิคคหัง (ฆ่าคน)

เหรียญกลมเนื้อทอง

เหรียญสี่เหลี่ยมเนื้อทอง

อุ ย่อมาจาก อุดตะริมนุสสะธัมมัง (อุดริมนุสธรรมคือ อดมศีลธรรมวิเศษ)
 ๓.ยันต์ที่อยู่รอบขอบของเหรียญ คือ คาถามงกุฎพระพุทธเจ้า ที่ว่า "อิตปิ โส วิเสเสอิเสเส พุทธนาเมอิ อีเมนา พุทธะดังโสอิ อีโสดัง พุทธะ ปิตติ" อุปเทห์ของคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า เป็นคาถาครอบจักรวาล คือ ใช้ในการกระทำอะไรทั้ง หลายทั้งปวง ที่จะเป็นมงคลหรือป้องกันสรรพ ภัยได้ร้อยแปด ให้สวดคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า ทุกคืน คืนละ ๙ จบ อาณาภาของพระคาถาศักดิ์จะพินาศเองเมื่อคิดประทุษร้าย จะเกิดผล ในด้านมงคลทุกประการ

1) โดยมีประวัติของการใช้คาถานี้มายาวนาน

คาถาเสกหญ้าให้ม้ากิน ที่หลวงปู่เอี่ยมถวาย พระครูปลัดเอี่ยม ได้ถวายคาถานี้แต่ล้นเกล้า เหนือหัวจุฬาลงกรณ์ (ร.๕) เมื่อครั้งเสด็จประพาส ยุโรป คือ "คาถาอิตปิโสเรณเด็ย" หรือ "มงกุฎ พระพุทธเจ้า"

ในสนามแข่งม้าชานกรุงปารีสนั่นเอง เมื่อ พระองค์ได้รับคำทูลเชิญให้เสด็จฯ ทอดพระเนตร การแข่งม้านัดสำคัญนัดหนึ่ง ซึ่งมีขุนนาง ข้าราชการ พระบรมวงศานุวงศ์ฝรั่งเศสมาชม กันมาก พวกมันได้นำเอาม้าดุร้ายและพอสอย่าง ร้ายกาจมาถวายให้ประทับ โดยถือโอกาสขณะ ที่อยู่ท่ามกลางมหาสมาคม แม้รู้ว่ามันันดุร้าย พระปิยมหาราชเจ้าก็จะไม่ทรงหลีกหนีด้วย

ขัดติยะมานะที่ทรงมืออยู่ในฐานะผู้นำประเทศ หากทรงพลาดพลั้งนั้นคือ "อุบัติเหตุ" ใครก็ จะเอาผิดหรือต่อว่าเจ้าเศษฝรั่งไม่ได้

มาตัวนั้นเล่าลือกันว่า เคยเจอกัดผู้เลี้ยงดู และผู้หาญขึ้นไปขี่ตายมาแล้วหลายคน ในครั้ง นั้นพระองค์ใช้พระหัตถ์ถวาวรบยอดหญ้าแล้ว ดึงขึ้นมากำมือหนึ่ง ทรงตั้งจิตอธิษฐานถึงพระ รัตนตรัย พระสยามเทวาธิราชและพระปลัด เอี่ยม เจริญภาวนาพระภาดาอิตปิโสเรณเด็ย ที่พระปลัดเอี่ยมถวาย ๓ จบ ทรงเป่าลมจาก พระโอษฐ์ลงไปบนกำมือนั้น แล้วแผ่เมตตา ข้ำ ยื่นส่งไปที่ปากม้า

เจ้าสัตว์สี่เท้าผู้ดุร้ายสับัดแผงคอส่งเสียง ดังลั่นก่อนจะอ้าปากงับเอาหญ้าในพระหัตถ์ไป เคี้ยวกินแล้วก็กลืนลงไป ทรงเอ้อมพระหัตถ์ไป ดบที่ขาหน้าของมัน ๓ ครั้ง เจ้ามันนั้นก็ก้มหัว ลงมาดมที่พระกรไม่แสดงอาการตื่น หญ้าเสก สัมฤทธิ์ผลตามประสงค์ เป็นปฐมเหตุแห่ง พระบรมรูปทรงม้า หน้าพระราชวังดุสิต ที่เล่า ขานกันต่อมาช้านาน และยังคงกึกก้องในโสต ประสาทของปวงชนชาวไทยต่อไปชั่วกัลปาวสาน

เมื่อรวมพุทธคุณแห่งยันต์เทวะวันโต คาถาพระเจ้า ๕ พระองค์ คาถาหัวใจปาตีโมกข์ และคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า เหรียญหลวงพ่อดิ วัดปราโมทย์ จึงขึ้นชื่อว่า มีพุทธคุณดังคำกล่าว ที่ว่า "ผ้อยท่วมหลังช้าง" คือ "ไม่อาจพรรณนา ได้หมด ด้วยอาณาภาพแห่งพระพุทธเจ้าทุก พระองค์"

พุทธคุณแห่ง ‘นะโม ตัสสะฯ’

ปัจจุบันวัดปราโมทย์ มี พระครูปลัด
ปริยัตถวัฒน์ หรือที่เราเรียกท่านจนติดปากว่า
หลวงพ่อเล็ค แม้ว่าหลวงพ่อเล็คจะมีตำแหน่ง
เป็นเจ้าคณะอำเภอ แต่ท่านก็ยังปฏิบัติตน
เหมือนเดิม คือ นอนตักตื้นเช้าเพื่อปฏิบัติ
กิจของสงฆ์ ตรวจตราบริเวณวัด ปัดกวาด
ใบไม้เพื่อความสะอาดตาแก่ผู้พบเห็น ทำวัตร
เช้า-เย็นเป็นกิจวัตร รวมทั้งจัดทำพิธี “ลอย
เคราะห์ตัดกรรมรับโชค” ให้แก่ญาติโยมที่
เดินทางไปถึงวัดจะกี่คนก็ตาม ถือว่าเป็น
เจ้าคณะอำเภอต้นแบบของวงการปกครอง
คณะสงฆ์

คาถาบทหนึ่งที่หลวงพ่อเล็ค มักบอกให้
ผู้มาร่วมพิธีลอยเคราะห์ตัดกรรมรับโชค คือ
“คาถาคาระวะพระพุทเจ้า” หรือ “คำบูชา
พระบรมศาสดา” ทว่า “นะโม ตัสสะ ภาคะ
วะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ” โดย
ให้สวดก่อนนอน ๓ จบ จะมีพุทธคุณ คือ
๑. ทำให้หลับลึก หลับสนิท ๒. ฝันไม่อำ และ
๓. หากมีเหตุร้ายเกิดขึ้นระหว่างหลับ เช่น
ไฟไหม้ โจรปล้น จะมีคนมาปลุก

“นะโม” แปลว่า พระผู้มีพระภาคทรง
เป็นใหญ่กว่ามนุษย์ เทพดา พรหม มาร ยักษ์
และสัตว์ทั้งปวง

“ตัสสะ” แปลว่า ขอนูชา ขอนอบน้อม
ขอนมัสการ

“ภาคะวะโต” แปลว่า พระผู้มีพระภาคทรง
เป็นผู้เจ้าแก่กรรมอันยิ่ง อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า

หลวงพ่อเล็ค ขณะประพรมน้ำมนต์

“อะระหะโต” แปลว่า อรหันต์ เป็นผู้ไกล
จากกิเลส ไกลจากเครื่องข้องทั้งปวง

“สัมมาสัมพุทธัสสะ” แปลว่า ผู้รู้ ผู้ตื่น
ผู้เบิกบาน ด้วยพระองค์เอง ทรงรู้ดี รู้จริง
รู้ยิ่งกว่าผู้อื่นใด

“คาถาคาระวะพระพุทเจ้า” เป็นพระคาถา
มีปรากฏอยู่ในคาถามงคลร้อยแปด ที่พระ
อรหันต์เจ้าทั้งหลายพิจารณาเห็นว่า อักษร
ทั้ง ๕ บทนี้ แต่ละบท ล้วนเป็นคำกล่าว
นมัสการทั้งสิ้น จึงได้ประมวลเข้าไว้เป็นบท
เดียวกัน รวมเป็นบทเดียวว่า “นะโม ตัสสะ
ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ”
แปลโดยรวมว่า ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระ
ภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ทั้งนี้ หม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิศกุล
อดีตประธานองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์
แห่งโลก (พ.ส.ล.) เคยกล่าวไว้ว่า “คาถาบทนี้
ภาวนาเพียงจบเดียวก็ขลังแล้ว แต่ทำให้ภาวนา
๓ จบ เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด”